

ارائه الگوهای مدیریتی برای مقابله با بحران اقتصادی و افزایش بهره‌وری در ایران از منظر نهج البلاغه

فاطمه رعیت^۱

چکیده:

این مقاله به بررسی بحران‌های اقتصادی اخیر در ایران و تحلیل تأثیرات اجتماعی ناشی از آنها می‌پردازد. با بهره‌گیری از روشهای کتابخانه‌ای و تحلیلی، هدف اصلی این تحقیق شناسایی ریشه‌های ساختاری بحران‌ها و ارائه الگوهای مدیریتی از سیره امیرالمؤمنین علی علیه السلام به عنوان راهکارهایی برای افزایش بهره‌وری و بهبود وضعیت اقتصادی است. همچنین، این مقاله به تحلیل چالش‌های اقتصادی و اجتماعی ناشی از این بحران‌ها و بررسی نقش عدالت اجتماعی و مدیریت بهینه منابع در ارتقاء شرایط اقتصادی می‌پردازد. در نهایت، با تحلیل وضعیت کنونی اقتصاد ایران و ارائه استراتژی‌های مؤثر، این مقاله به دنبال ارائه راهکارهایی برای دستیابی به توسعه پایدار و تحقق عدالت اجتماعی در جامعه است. این پژوهش می‌تواند به عنوان مبنایی برای سیاست‌گذاران و مدیران در راستای اتخاذ تصمیمات مؤثر و کارآمد در حوزه‌های اقتصادی و اجتماعی مورد استفاده قرار گیرد.

کلید واژگان: مدیریت، بحران، بحران اقتصادی، مدیریت بحران، بهره‌وری

۱. رعیت، فاطمه، طلبه پایه پنجم حوزه علمیه فاطمه بنت اسد سلام الله علیه odmasei@gmail.com، ۰۹۰۳۵۲۶۹۰۲۳.

مقدمه:

بحران های اقتصادی در ایران، به عنوان یکی از چالش های اساسی در دهه های اخیر، تأثیرات عمیقی بر ساختار اجتماعی و اقتصادی کشور گذاشته است. این بحران ها نظیر تورم، بیکاری و رکود، نه تنها به کاهش سطح زندگی مردم منجر شده، بلکه نابرابری های اجتماعی و اقتصادی را نیز تشدید کرده است. این وضعیت می تواند به نارضایتی های اجتماعی و سیاسی منجر شود و بر ثبات کشور تأثیر منفی بگذارد.

در این مقاله، به بررسی چگونگی استفاده از آموزه های نهج البلاغه به عنوان منبعی غنی و الهام بخش برای مدیریت بحران های اقتصادی در ایران می پردازیم. نهج البلاغه، به عنوان یک منبع اسلامی معتبر، حاوی الگوهای مدیریتی و اقتصادی است که میتواند در مواجهه با چالش های اقتصادی کنونی راهگشا باشد. شهید مطهری در راه احیای متون اسلامی توجه خاصی به «نهج البلاغه» دارد و در مقدمه کتاب «سیری در نهج البلاغه» بیان می کند که بیگانگی یک عالم سنی با نهج البلاغه چندان عجیب نیست، اما عجیب این است که نهج البلاغه در دیار خود، در میان شیعیان علی، در حوزه های علمیه شیعه، غریب و تنها است. این بیان نشان دهنده اهمیت و ضرورت توجه به آموزه های نهج البلاغه در مدیریت بحران های اقتصادی است.

ضرورت این تحقیق از آنجا ناشی می شود که شناخت دقیق بحرانهای اقتصادی و اجتماعی و بررسی راهکارهای مؤثر برای مقابله با آن ها، می تواند به سیاست گذاران و مدیران کمک کند تا تصمیمات بهتری اتخاذ کنند. سوالات اصلی این مقاله شامل بررسی بحران های اقتصادی اخیر، چالش های اجتماعی ناشی از این بحران ها، الگوهای مدیریتی امیرالمؤمنین علی علیه السلام و استراتژی های افزایش بهره وری است.

کتابهایی چون اندیشه های اقتصادی در نهج البلاغه، درس هایی از نهج البلاغه و دائره المعارف فقه مقارن، همچنین مقالاتی چون اخلاق اقتصادی، شرط لازم جهاد اقتصادی نوشته غلام علی معصومی نیا و جهاد اقتصادی؛ زمینه ساز تحول اقتصادی با تأکید بر اصلاح الگوی مصرف اثر غلام رضا سرآبادانی، به بررسی ابعاد اخلاقی و اقتصادی جهاد اقتصادی و تأثیر آن بر بهبود وضعیت اقتصادی پرداخته اند.

مقاله حاضر با بررسی بحران های اقتصادی حاکم بر ایران به دنبال پاسخ به این سوال است که چگونه آموزه های نهج البلاغه میتواند در مدیریت بحران های اقتصادی مؤثر باشد و چه الگوهایی از آن قابل استخراج است. به دلیل اینکه این مقاله ظرفیت بررسی تمام راهکارهای عملی توسعه پایدار را نداشته است، در انتهای مقاله، به مواردی که در مقالات آینده میتواند به آن ها پرداخته شود، اشاره خواهد شد. این موارد می توانند به عنوان مبنایی برای تحقیقات آتی در زمینه بهبود وضعیت اقتصادی و اجتماعی کشور مورد استفاده قرار گیرند.

مفهوم شناسی مدیریت (Management):

مدیریت در لغت، لیاقت اداره جایی را داشتن. قدرت اداره جایی یا مراسمی را به خوبی داشتن.^۱ و در اصطلاح، مدیریت علم و هنر برنامه ریزی، متشکل و هماهنگ کردن، رهبری و کنترل فعالیت های مختلف به منظور نیل به هدفی مشخص است. و این علم و هنر در زیباترین و والاترین چهره اش در سیره نبوی قابل مشاهده است؛ مدیریتی الهی، مدیریتی مبتنی بر شناخت حقیقت انسان و مراتب وجود او، مدیریتی که با اراده قلب ها تحقق می یابد.^۲ در مجموع مدیریت به معنای ایجاد وحدت و هماهنگی در فعالیت های سازمانی است تا از منابع (مادی و معنوی) به بهترین شکل استفاده شود و اهداف مشخصی محقق گردند.

فرآیندهای مدیریت شامل:

۱. ایجاد وحدت و یگانگی: هماهنگ کردن فعالیتها با نظم خاص.
 ۲. استفاده از تکنیک ها: به کار بردن روشهای مختلف برای اداره امور.
 ۳. ایجاد فرآیندهای ارتباطی: برقراری ارتباط مؤثر میان افراد و سازمان.
 ۴. سرپرستی: هدایت مجموعه انسانی به سمت اهداف.
 ۵. کار با افراد: همکاری با گروه ها برای تحقق اهداف.
- هنری فایول پنج ویژگی اصلی مدیریت را تصمیم گیری، برنامه ریزی، سازماندهی، هماهنگی و رهبری می داند.^۳
- شیوه مدیریت هر جامعه ای به تناسب جهان بینی و انسان شناسی آن جامعه رقم می خورد و سپس تعامل و رفتار با مردم را شکل می دهد. هر نظام مدیریتی به تناسب جهان بینی حاکم بر آن، در معرض آفت ها و آسیب های متفاوتی قرار می گیرد.^۴

در ساختارهای اجتماعی، اقتصادی و سیاسی، دو نوع مدیریت وجود دارد: مدیریت منسجم و هماهنگ و مدیریت متعارض و غیرمنسجم. مدیریت منسجم به مدیریتی اطلاق می شود که در آن انسجام و هماهنگی در اهداف و زیر بخش ها مشهود است. ویژگی های این نوع مدیریت شامل فهم مشترک، انسجام و نظام مندی است. اعضای

۱. دهخدا، علی اکبر، لغت نامه دهخدا، تهران، انتشارات دانشگاه تهران، ج ۲، ص ۲۶۵.

۲. عباس نژاد، محسن (۱۳۸۴) قرآن، مدیریت و علوم سیاسی، مشهد، بنیاد پژوهش های قرآنی حوزه و دانشگاه، ص ۲۷۲.

۳. مجله پگاه حوزه، تاملی مفهوم شناسانه در بحران، بیست و هفتم دی ۱۳۸۲، ج ۱۱۷، ص ۲.

۴. عطایی کوزانی، علی، مقاله: آسیب ها و چالش ها الگوی توسعه در ایران، نشریه معرفت، ج ۹۱، ص ۸.

این مدیریت به یک فهم مشترک از اهداف دست می یابند و تمامی اجزا به طور هماهنگ عمل میکنند. این انسجام باعث ایجاد یک حرکت تعاملی و هدفمند میشود که میتوان آن را به صورت درختی با ریشه های قوی و شاخه های رو به بالا ترسیم کرد.^۱

بنابراین، مدیریت منسجم، دارای انسجام در اهداف، مرامنامه، مسیر حرکت، قواعد حرکت و آیین حرکتی مشترک است، که در نتیجه، در تمام زیربخشها چتر وحدت و انسجام وارگی در غایات، اهداف، بهروزی ها و موفقیت ها نمایان و مشهود است.

بحران (Crisis)

بحران در لغت آشفتگی و تغییر حالت ناگهانی، بالاترین مرحله یک جریان.^۲ تعریف بحران در اصطلاح به سادگی امکان پذیر نیست و نویسندگان مختلف هر کدام به شیوه ای خاص آن را توصیف کرده اند. هرمان بحران را حادثه ای میداند که موجب سردرگمی و حیرت افراد شده و توانایی واکنش منطقی و مؤثر را از آنان سلب می کند و تحقق اهدافشان را به خطر می اندازد. پرو قبل از تعریف بحران، به تعریف حادثه یا رویداد جزئی پرداخته و آن را اختلال در یک جزء از یک سیستم بزرگ می داند که کارکرد کل سیستم را تهدید نمی کند. اما بحران اختلالی عمده است که کل سیستم را از کار می اندازد و جامعه را با مشکلات جدی مواجه می کند و حیات آن را به خطر می اندازد.^۳

- واینر و کان: بحران یعنی شرایطی که ناطمینانی ایجاد کرده و تهدید جدی نسبت به اهداف وجود دارد.
- میل و ایسکو: بحران وضعیتی است که اهداف دیگران را تهدید کرده و تنش فیزیکی و اضطراب ایجاد می کند.
- مک کارتی: بحران شرایطی است که زمان موجود برای پاسخ دهی یا تصمیم گیری محدود است.

بحران اقتصادی (Depression):

بحران های اقتصادی را می توان به عنوان بروز ناخواسته و پیش بینی نشده یک وضعیت نامطلوب در متغیرهای بخش حقیقی اقتصاد، از جمله تولید، درآمد حقیقی، حجم مبادلات اقتصادی و مصرف تعریف کرد. به عبارت دیگر، بحران اقتصادی، انتقال سریع به وضعیت رکودی (Recession) است. بیش تر اختلالات به وجود آمده در نظام مالی (از جمله هراس ها و شکست های بانکی) با کاهش تولید و رکود اقتصادی همراه است. در برخی موارد نیز تأثیر منفی بحران های مالی بر بخش حقیقی (تولید ملی) به حدی است که بحران اقتصادی را موجب می

۱. شورورزی، ع، مقاله: ضرورت انسجام و مدیریت در حوزه، نشریه حوزه، ج ۱۵۹، ص ۶.

۲. معین، محمد، فرهنگ فارسی معین، تهران، چاپخانه سپهر، چاپ اول ۱۳۷۱.

۳. رحمانی، جعفر، امام حسین (ع) و رهبری بحران از مکه تا کربلا، قم، ۱۳۸۷، ص ۶.

شود.^۱ به طور کلی، بحران به وضعیتی اطلاق می شود که تعادل اجتماعی و اقتصادی به شدت مختل شده و تهدیدی جدی برای اهداف و ارزش های بنیادین جامعه ایجاد می کند.

ویژگی های اصلی بحران شامل غافلگیری و اضطراب، حمله به اهداف حیات، محدودیت اطلاعات، فشردگی زمان تصمیم گیری و ضرورت اتخاذ تصمیم است.^۲

ویژگی های کلی شرایط بحران به دو دسته تقسیم می شوند:

- بحران های ناگهانی: به سرعت بوجود می آیند و قابلیت پیش بینی کمی دارند.

- بحران های تدریجی: به صورت مرحله ای ایجاد و گسترش می یابند.

مراحل شکل گیری بحران شامل:

۱. مرحله تکوین: بحران نماد عینی ندارد و بسترهای اولیه وقوع آن به صورت پنهان شکل میگیرد.

۲. مرحله ظهور: بحران مراحل تکامل و رشد خود را سپری میکند و علائم آن قابل مشاهده و درک هستند.

۳. مرحله اقدام: متولیان امر باید با علنی شدن نشانه های بحران، تدابیر و اقدامهای لازم را جهت تحدید و مهار بحران به کار گیرند. مدیریت بحران شامل مجموعه اقدامهای برنامه ریزی شده در قبل، حین و پس از وقوع بحران است.^۳

مدیریت بحران (Crisis Management)

مدیریت بحران به مجموعه ای از فرآیندها و اقدامات اطلاق میشود که به منظور پیشگیری، شناسایی، کنترل و خاتمه دادن به بحرانها با هدف تأمین منافع ملی طراحی شده است. مراحل اصلی مدیریت بحران عبارتند از:

۱. شناخت مسئله: جمع آوری اطلاعات و اخبار مربوط به شرایط بحرانی.

۲. تدوین گزینههای استراتژیک: طراحی راهحلهای ممکن برای مهار بحران.

۳. انتخاب استراتژی برتر: کاهش گزینه ها و انتخاب کارآمدترین رویکرد.

۴. سنجش بازخوردها: ارزیابی پیامدهای مثبت و منفی هر استراتژی.

۱. ابراهیمی، بهنام، برزانی، محمد واعظ، مقاله: تحلیل نظری تأثیر خلق اعتبار بر بحران مالی، مجله معرفت اقتصادی موسسه آموزشی

پژوهشی امام خمینی (ره) ج ۱۰ ص ۲ سال پنجم، شماره دوم، پیاپی ۱۰، بهار و تابستان ۱۳۹۳

۲. مجله پگاه حوزه، تاملی مفهوم شناسانه در بحران، بیست و هفتم دی ۱۳۸۲، ج ۱۱۷، ص ۲.

۳. دلاور پوراقدم، مصطفی، الگوها و راهبردهای مدیریت بحران، پگاه حوزه دفتر تبلیغات اسلامی حوزه علمیه قم، ج ۲۸۸، ص ۸.

ه) توجه به فقر و عدالت: توجه به نیازهای اقتصادی و اجتماعی افراد نیز در مدیریت بحران اهمیت دارد. فقر غمبارترین مصیبتی است که در زندگی دامنگیر انسان شده است.^۱ در مدیریت بحران، توجه به نیازهای اقتصادی و اجتماعی افراد می تواند به کاهش تنش ها و افزایش همبستگی اجتماعی کمک کند. این امر به ویژه در شرایط بحرانی که افراد ممکن است دچار آسیب های اقتصادی و اجتماعی شوند، اهمیت بیشتری پیدا می کند.

این استراتژی ها نه تنها به بهبود وضعیت اقتصادی و اجتماعی کمک می کنند، بلکه به ایجاد جامعه ای با ارزش های اخلاقی و انسانی نیز منجر می شوند.

راهکارهای دیگری که میتوان در جهت ارتقای بهره وری ارائه کرد و در این مقاله فرصت بررسی آنها فراهم نشده است، شامل موارد زیر می باشد:

1. تشویق به استفاده از فناوری های نوین در مدیریت و تولید می تواند به افزایش بهره وری کمک کند.
2. حمایت از کسب و کارهای کوچک و متوسط و ایجاد محیطی مناسب برای سرمایه گذاری.
3. سرمایه گذاری در زیرساختهای اقتصادی و اجتماعی، از جمله آموزش و بهداشت.
4. ترویج فرهنگ کارآفرینی و نوآوری در بین جوانان برای ایجاد فرصت های شغلی جدید و کاهش نرخ بیکاری.
5. ایجاد شبکه های همکاری بین بخش های مختلف اقتصادی، از جمله دولت، بخش خصوصی و جامعه مدنی، می تواند به بهبود هماهنگی و کارایی در اجرای برنامه های اقتصادی کمک کند.
6. بهبود نظام آموزشی و تربیت نیروی انسانی متخصص و کارآمد.
7. سرمایه گذاری در زیرساختهای دیجیتال و فناوری اطلاعات می تواند به بهبود کارایی و دسترسی به اطلاعات در مدیریت اقتصادی کمک کند.

۱. حائری، محسن، اندیشه های اقتصادی در نهج البلاغه، ترجمه عبدالعلی آل بویه لنگرودی، تهران بنیاد نهج البلاغه ۱۳۸۶،

نتیجه گیری:

الگوهای مدیریتی امیرالمؤمنین علی علیه السلام به عنوان یک منبع ارزشمند از آموزه های اخلاقی و اجتماعی، میتواند به عنوان راهکارهای مؤثر برای مقابله با بحران های اقتصادی و افزایش بهره وری در ایران مورد استفاده قرار گیرد. این آموزه ها نه تنها بر عدالت اجتماعی و مدیریت منابع تأکید دارند، بلکه به رهبری مؤثر و تصمیم گیریهای آگاهانه نیز اشاره می کنند.

در دنیای امروز، با توجه به چالش های اقتصادی و اجتماعی که ایران با آن مواجه است، پیاده سازی این الگوها می تواند به بهبود وضعیت اقتصادی و اجتماعی کشور کمک کند.

مدیریت منابع به عنوان یکی از اصول کلیدی در این الگوها، نه تنها به بهبود وضعیت اقتصادی کمک میکند، بلکه به تحقق عدالت اجتماعی نیز منجر میشود. امیرالمؤمنین در سیره خود نشان داده اند که تأمین نیازهای حیاتی افراد، حتی شامل غیرمسلمانان نیز می شود. این رویکرد انسانی و عادلانه، می تواند به ایجاد جامعه ای پایدار و عادلانه منجر شود.

علاوه بر این، تشویق به کار گروهی و همکاری میان اقشار مختلف جامعه، به ویژه در زمان بحران، می تواند به افزایش تاب آوری و بهبود کارایی کمک کند. ایجاد یک فرهنگ همکاری و همیاری در سازمانها می تواند به بهبود عملکرد و افزایش بهره وری کمک کند. به همین ترتیب، رهبری مؤثر و تصمیم گیری های آگاهانه در زمان بحران ها به ویژه اهمیت دارد و می تواند به کاهش آسیبها و بهبود شرایط کمک کند.

با بهره گیری از این الگوها و راهکارها، ایران می تواند به سمت توسعه ای پایدار و متوازن حرکت کند و از چالش های اقتصادی فعلی عبور نماید. این مسیر نیازمند همت و اراده جمعی است تا با استفاده از آموزه های نهج البلاغه، به تحقق اهداف اقتصادی و اجتماعی دست یابیم.

منابع و مأخذ:

الف) کتب

1. قرآن کریم.
2. نهج البلاغه.
3. آسایش، حسین، سیمای اقتصادی ایران در برنامه سوم و چهارم عمرانی کشور، تبریز 1355.
4. آمدی، عبدالواحد، غررالحکم و درر الکلم، انتشارات دفتر تبلیغات اسلامی، قم، 1366 ش.
5. آموزگار، جهانگیر، اقتصاد ایران تحت جمهوری اسلامی، لندن 1997.
6. بازگشت به نهج البلاغه، متن سخنرانی های آیه الله خامنه ای در کنگره های نهج البلاغه تهران: بنیاد نهج البلاغه، ۱۳۷۲.
7. حائری، محسن، اندیشه های اقتصادی در نهج البلاغه، ترجمه عبدالعلی آل بویه لنگرودی، تهران بنیاد نهج البلاغه ۱۳۸۶.
8. حایک، مریم، چرا جهاد اقتصادی؟ کد ۱۷۶۰، مرکز پژوهشهای اسلامی صدا و سیما.
9. حسن بن فضل طبرسی، مکارم الاخلاق، منشورات شریف رضی، قم، چاپ ششم، 1392 ق.
10. دهخدا، علی اکبر، لغت نامه دهخدا، تهران، انتشارات دانشگاه تهران.
11. رزاقی، ابراهیم، آشنایی با اقتصاد ایران، تهران 1367.
12. طوسی، محمد بن الحسن، تهذیب الاحکام، دارالکتب الاسلامیه، تهران ۱۴۰۷ ق.
13. عباس نژاد، محسن، قرآن، مدیریت و علوم سیاسی، مشهد، بنیاد پژوهش های قرآنی حوزه و دانشگاه، 1384.
14. کاتوزیان، محمدعلی، اقتصاد سیاسی ایران: از مشروطیت تا پایان سلسله پهلوی، ترجمه محمدرضا نفیسی و کامبیز عزیزی، تهران 1374.
15. کافی، محمد بن یعقوب کلینی رازی، دارالکتب الاسلامیه، تهران، سال 1388 ق.

16. متوسلی، محمود، سرمایه گذاری در نیروی انسانی و توسعه اقتصادی، سازمان مطالعه و تدوین کتب علوم انسانی دانشگاهها (سمت)، تهران، چاپ اول 1382.
17. مجلسی، محمدباقر، بحارالانوار، مؤسسه الوفاء، بیروت ۱۴۰۴ ق.
18. معین، محمد، فرهنگ فارسی معین، تهران، چاپخانه سپهر، چاپ اول 1371.
19. مکارم شیرازی، ناصر، دائرة المعارف فقه مقارن نویسنده، مدرسه الامام علی بن ابی طالب (ع)، قم، 1427 ق.
20. منتظری، حسینعلی، درسهایی از نهج البلاغه، تهران: سرایی، ۱۳۹۵.
21. ناصرالدین صاحب الزمانی، محمد حسن، دیباچه ای بر رهبری، مؤسسه مطبوعاتی عطایی، 1347.

(ب) مقالات

1. آموزگار، جهانگیر، اقتصاد ایران و تحریمهای ایالات متحده، نشریه خاورمیانه، جلد 51، شماره 2 (بهار 1997).
2. اکبری، پیمان، نقش و اهمیت بهره وری، اطلاعات سیاسی و اقتصادی، آذر و دی ۱۳۸۹، شماره ۲۷۹ و ۲۸۰.
3. امیراحمدی، هوشنگ «ارزیابی عملکرد برنامه اول و چالشهای برنامه دوم»، اطلاعات سیاسی - اقتصادی، سال 9، ش 7 و 8 (فروردین و اردیبهشت 1374).
4. دلاور پوراقدم، مصطفی، الگوها و راهبردهای مدیریت بحران، پگاه حوزه دفتر تبلیغات اسلامی حوزه علمیه قم.
5. رحمانی، جعفر، امام حسین (ع) و رهبری بحران از مکه تا کربلا، بی جا، بی نا، قم، ۱۳۸۷.
6. رزاقی، ابراهیم، تصویری از اقتصاد کنونی ایران، اطلاعات سیاسی - اقتصادی سال 3، ش 3 دی 1367.
7. سرآبادانی، غلامرضا، مقاله جهاد اقتصادی؛ زمینه ساز تحول اقتصادی با تأکید بر اصلاح الگوی مصرف، کتاب بایستههای جهاد اقتصادی، مرکز پژوهشهای اسلامی صدا و سیما قم، ۱۳۹۰.
8. شورورزی، ع، مقاله: ضرورت انسجام و مدیریت در حوزه، نشریه حوزه، ج 159.
9. عطایی کوزانی، علی، مقاله: آسیب ها و چالش ها الگوی توسعه در ایران، نشریه معرفت، ج 91.
10. کنز و خروج ثروتها از چرخه تولید در کتاب دائرة المعارف فقه مقارن-بی تا بی نا بی جا.
11. ماه پیشانیان، مهسا، شهروندی نوین و امر به معروف و نهی از منکر، پگاه حوزه دفتر تبلیغات اسلامی حوزه قم بی تا.

12. مجله پگاه حوزه، تاملی مفهوم شناسانه در بحران، بیست هفتم دی 1382.
13. معصومی نیا، غلام علی، مقاله: اخلاق اقتصادی، شرط لازم جهاد اقتصادی، کتاب بایسته‌های جهاد اقتصادی، مرکز پژوهش‌های اسلامی صدا و سیما قم، ۱۳۹۰.
14. میرحسینی زواره، مهدی، بهره‌وری: مفاهیم، راهبردها و روشهای افزایش آن در سازمان، مجله تعاون، خرداد ۱۳۷۶، ش ۶۹.

ج) منابع نوری

1. <https://amarfact.com>
2. <http://amar.org.ir/news>
3. <https://borna.news>
4. <https://dotic.ir>
5. <https://ecoiran.com>
6. <https://fa.m.wikipedia.org>
7. <https://qavanin.ir>
8. <http://mpo-zn.ir/Portals/14/sanadcheshmandaz.pdf>
9. <https://www.isna.ir/news>